

Janova hora

Fleret

Ami Emi Dmi Ami
1. Na Janovej hoře stojí divná věž,
Emi Ami E Ami
do kraja z ní letí nekdy pravda, nekdy lež,
Emi Ami Emi
sú to pravdy a lži všelijaké,
Hmi F#mi Hmi F#mi
černé, bílé, ba aj barevné,
Ami Emi Ami E Ami
hora, ta ich všetky snese, ale lidi ne.

Ami Emi Dmi Ami
R: Ó, Janova horo, už dlúho nás ochraňuješ,
Emi G D Ami
ó, Janova horo, mnohý na tobě stál,
Emi Dmi Ami
ó, Janova horo, však ty cosi pamatuješ,
Emi G D Ami
ó, Janova horo, a jsi pevná dál.

2. Na Janovej hoře stojí divný slúp
a nesú sa z něho zmjaty, sednú v každý kút,
sú to zmjaty také všelijaké,
černobílé, ba aj barevné,
hora, ta ich lahko snese, ale lidi ne.

R:

Ami Emi Ami Emi
*: Kopčisko sa nehne ani o kúšček,
Hmi F#mi Hmi F#mi
hora někdy uhne, tak jako člověk,
C#mi Asmi C#mi Asmi
mět kus kopca v sobě, tož to bych vám přál,
Esmi Bmi Esmi Bmi
kus Janovej hory, tož to bych vám přál!

4. Na Janovu horu fúká ze všech stran,
kerý větr nese pravdu, to si přeber sám,
stačí, když si lápneš do sednice,
enom chvílu krútiš knoflíkem,
hora, ta to všecko snese, ale lidi ne.

R:

R: